

denne Frist overskides, at foranstalte dem afhjulpne paa Vedkommendes Regning", forekommer dette mig at være aldeles tilstrækkelig. Blev der nu sat en Tilsynsmand, og han er næstrettelig og ikke tilfiger til Veiarbejde, have de Vedkommende altid den Undskyldning, at de ikke ere blevne tilfagte. Jeg troer derfor, det kunde være ligesaa rigtigt ikke at optage denne Bestemmelse. — Den Redaction, der er foreslaaet af § 9, skal jeg ikke have Noget imod, men jeg anseer den ikke for at være nødvendig, og jeg mener, at man ligesaa godt kan holde sig til Bestemmelsen i Lovudkastet, som det er vedtaget ved 2den Behandling.

Ordføreren: I det jeg i det Hele skal henholde mig til, hvad der er udtalt af den høitærede Indenrigsminister, og navnlig henstille, hvorvidt det ærede Thing vil stemme for det af Udvalget under Nr. 5 stillede Forslag eller ikke, skal jeg kun tillade mig med Hensyn til det af Mindretallet under Nr. 3 stillede Forslag at henlede Thingets Opmærksomhed paa, at der neppe vil være tilstrækkelig Føie til at stemme derfor af den Grund, at man enten, naar der er Spørgsmaal om at henvende sig til flere Sogneforstanderskaber, maa lade det Moment være afgjørende, at Veien gaaer gjennem flere Communer, eller det, at de Vedkommende, som ere Interessenter i Veien, boe i flere Communer, thi man kan ikke blande begge disse to Momenter sammen; jeg vil derfor tilraade at fastholde Udcastets Paragraph, som den er vedtagen ved anden Behandling. Udvalgets Fleertal havde foreslaaet, at man skulde vælge det andet Alternativ og lægge Vægten paa, om de i Veien Interesserede boede i flere Communer; dette Forslag blev imidlertid ikke vedtaget af Thinget, og vi have troet at maatte høre os for Thingets Afstemning og nu at burde raade til at holde paa det, der blev Resultatet ved anden Behandling.

S. Pedersen: Forslaget under Nr. 3 sætter jeg for mit Vedkommende ikke stor Priis paa at faae vedtaget; derimod ønskede jeg gjerne, at man vilde antage Forslaget under Nr. 4. Det er vel sandt, at Lovforslagets § 6, som den er vedtagen ved anden Behandling,

gjør det til Pligt for Sogneforstanderskabet, i Tilfælde af, at Noget ikke udfører det Arbejde, der er ham paalagt, at give Vedkommende en Frist, inden hvilken det skal være udført, og om fornødent lade det udføre paa hans Regning; men denne Paragraph forudsætter, at Sogneforstanderskabet skal komme paa Stedet og tage Manglerne i Diehyn, derpaa fastsætte Fristen og senere paasee, om Arbejdet er udført. Dette forekommer mig at være et unødvendigt Besvær at paalægge Sogneforstanderskaberne; det synes naturligt, at Eierne, der ere interesserede i, at Veien istandsættes efter de af Sogneforstanderskabet fastsatte Regler, vælge En af Eierlaget, der bedst kan paatage sig dette Tilsyn, og lade ham have Tilsynet for et Aar ad Gangen. Vel er der Tilfælde, hvor kun Enkelte ere Interessenter, men i min Egn er det dog hyppigt Tilfældet, at der er Interessenter i sneveitis, og i saa Fald kan det dog ikke være et saa ganske ubetydeligt Besvær, dette Tilsyn kan forvolde Sogneforstanderskaberne. Jeg vil saaledes, for ikke at paaføre Sogneforstanderskaberne overskødig Besvær, ansee det for heldigt, at det bliver paalagt En af Eierlaget at føre Tilsyn med Arbejdets Udførelse.

B. Grichsen: Den høitærede Indenrigsminister har til Forslaget under Nr. 3 gjort den Erindring, at de Vedkommende gjerne kunde boe i flere Communer, end Veien gik igjennem, og i det Tilfælde ansaae han det nødvendigt, at man holdt sig alene til Sogneforstanderskabet i de Communer, hvor Veien gik. Hvis man holder sig dertil, vil jo Resultatet blive, at der bliver Communer, hvor der boe Lodbøiere, men hvis Communalbestyrelser ikke faae med Sagen at bestille. Jeg seer nu ikke, hvorledes det vil være muligt at faae disse Tilvarsede til at møde, naar det ikke bliver fastsat, at Communalbestyrelsen, hvor de boe, skal have med Sagen at gjøre. Jeg troer, at fra dette Synspunkt vil det være heldigt, om man indsatte det, vi have foreslaaet, og det er netop af dette Hensyn, vi have foreslaaet det, for at der ikke skulde blive nogle Beboere, der ikke kunde tilvarsles af det Sogneforstanderskab, i hvis Sogndebøe. Naar den høitærede Minister, i Anledning af det af hele Udvalget under Nr. 5